

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3CoE/311/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815208566
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815208566.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141 a Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: I. S., nar. XX.XX.XXXX, M. R. A. XXX/XXX, Q. A., štátny občan Slovenskej republiky, o vymozenie 297,81 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. januára 2016, č.k. 15Er/1840/2015-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení exekúcie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom exekučné konanie zastavil a druhým výrokom oprávneného zaviazal nahradiť súdному exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 21,78 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 251 ods. 4, § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p.. Uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 17.03.2015 domáhal vykonania exekúcie voči povinnému pre vymozenie istiny vo výške 297,81 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., sp.zn. SR 3532/07 zo dňa 05.06.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2007 a vykonateľnosť dňa 05.07.2007. Z exekučného spisu vedenom na tamomšom súde pod sp.zn. 9Er/2158/2007 v prospech oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO 35807598, Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému: I. S., nar. XX.XX.XXXX, M. R. A. XXX/XXX, XXX XX Q. A., o vymozenie 297,81 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., sp.zn. SR 3532/07 zo dňa 05.06.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2007 a vykonateľnosť dňa 05.07.2007, mal súd prvej inštancie za preukázané, že exekúcia bola v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom zastavená Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/2158/2007-15 zo dňa 24.08.2011, ktoré nadobudlo v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23CoE/42/2012-35 zo dňa 22.03.2012, právoplatnosť dňa 19.04.2012. Z uvedeného vyplýva, že exekučným titulom je ten istý Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 3532/07 zo dňa 05.06.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2007 a vykonateľnosť dňa 05.07.2007, ako v tomto konaní sp. zn. 15Er/1840/2014. Okresný súd Prievidza v odôvodnení uznesenia č.k. 9Er/2158/2007-15 zo dňa 24.08.2011 okrem iného uviedol, že rozhodcovská doložka v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ inicioval voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne, súd považuje za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z tohto dôvodu je absolútne neplatná. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky, nemohol byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by bol spôsobilým exekučným titulom. Z uvedených dôvodov, použijúc

eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka (v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa), rešpektujúc ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa, súd prvej inštancie exekúciu v zmysle s § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku s poukazom na § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ex offa v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Z uvedeného vyplýva, že konanie vedené pod sp.zn. 9Er/2158/2007 sa viedlo na podklade toho istého exekučného titulu ako v predmetnom konaní sp.zn. 15Er/1840/2015 a vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok oprávneného, resp. časť nároku oprávneného voči povinnému. Keďže v exekučnom konaní sp.zn. 15Er/1840/2015 je podkladom pre vymożenie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom uznesení č.k. 9Er/2158/2007-15 zo dňa 24.08.2011 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, súd je toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Podaním návrhu na vykonanie exekúcie vzniklo súdnemu exekútorovi právo na náhradu trov exekučného konania. V predmetnej veci poverený súdny exekútor podal tamojšiemu súdu špecifikáciu trov exekučného konania, z ktorej súd prvej inštancie zistil, že táto je v súlade s § 14 a nasl. Vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Zo špecifikácie úkonov exekútora bolo zrejmé, že tieto úkony exekútor vykonal, a preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade má právo na náhradu trov exekučného konania spolu vo výške 21,78 Eur. Trovy pozostávajú z odmeny za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,60 Eur (§ 21a cit. vyhl.), hotové výdavky vo výške 1,55 Eur (§ 22. cit. vyhl.- poštovné) + 20 % DPH k odmene a hotovým výdavkom vo výške 3,63 Eur. S poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. v platnom znení, k náhrade nevyhnutných trov exekučného konania súd prvej inštancie zaviazal oprávneného, nakoľko zaviniel zastavenie exekučného konania, pričom pri podávaní návrhu podľa Exekučného poriadku musel predpokladať, že súdnemu exekútorovi vzniknú trovy. V uvedenom prípade nebolo možné použiť § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko ide o štádium exekučného konania, teda pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a nie štádium exekúcie, teda po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal voči výroku o zastavení exekúcie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie oprávnený z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b), f) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. V predmetnej exekučnej veci oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a súdny exekútor následne požiadal príslušný exekučný súd o vydanie poverenia. Oprávnený legitímne očakával, že exekučný súd pristúpi k legálnemu postupu, ktorý je určený § 44 ods. 2 a nasl. Ex. por. V tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia so všetkými predpísanými náležitostami vrátane odôvodnenia, pričom Ex. por. voči tomuto uzneseniu pripúšťa podanie odvolania. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale bez zákonného oprávnenia rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania. Oprávnený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013. V danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Ex. por. v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní aplikovať zásadu res iudicata. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá meritum veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Akékoľvek skončenie exekučného konania, preto nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zákonodarca nepochybne nemal v úmysle, aby táto vada konania bola uplatňovaná použitím § 251 ods. 4 O.s.p., keďže obdobnú vadu konania, litispendenciu Ex. por. vo svojom § 36 ods. 3 obsahuje. Ak by táto vada konania mala byť aplikovaná prostredníctvom § 251 ods. 4 O.s.p., nebolo by potrebné ju zakotviť priamo v Ex. por. Vyššie uvedeným postupom a napadnutým rozhodnutím exekučný súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, a to najmä tým, že v exekučnom konaní nebolo rozhodované o návrhu na vydanie poverenia, pričom pri negatívnom rozhodnutí má oprávnený právo na podanie odvolania voči tomuto rozhodnutiu. Exekučný súd prekročil svoju právomoc a v danej fáze neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania. Rozhodnutie a postup súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej

veci v exekučnom konaní. Žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení exekúcie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Podľa § 473 CSP v znení účinnom od 01.07.2016, zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. V predmetnej veci sa oprávnený návrhom spísaným pred súdnym exekútorom do zápisnice dňa 17.03.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 297,81 Eur s príslušenstvom, a to na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 3532/07 zo dňa 05.06.2007, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 02.07.2007 a vykonateľnosť dňa 05.07.2007.

8. Z úradnej činnosti odvolací súd zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal, aby od povinného vymohol sumu 656,58 Eur s príslušenstvom, a to na základe vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku zo dňa 05.06.2007, sp. zn. SR 3532/07. V uvedenej exekučnej veci Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 24.08.2011, č.k. 9Er/2158/2007-15 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že predložený rozhodcovský rozsudok bol posúdený ako nespôsobilý exekučný titul. Uvedené rozhodnutie nadobudlo v spojitosti s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012, č.k. 23CoE/42/2012-35 právoplatnosť dňa 19.04.2012.

9. Podľa § 9a ods. 1 Ex. por., ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Odvolací súd konštatuje, že zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade existencie prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 161 ods. 1 CSP (pôvodne § 103 O.s.p.), podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 161 ods. 2 CSP (pôvodne § 104 ods. 1 O.s.p.) je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení CSP teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

14. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

15. Z ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku je zrejmé, že Civilný sporový poriadok (ako procesný predpis) je subsidiárnym právnym predpisom vo vzťahu k Exekučnému poriadku, čo vyplýva zo zákonnej dikcie, podľa ktorej sa v konaní podľa Exekučného poriadku primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na to nadväzujú aj dôsledky existencie nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenie § 161 ods. 2 CSP (pôvodne § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p.). Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 230 CSP (pôvodne § 159 ods. 3 O.s.p.), ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

16. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvej inštancie už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením zo dňa 24.08.2011, č.k. 9Er/2158/2007-15, ktorým exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil a ktoré nadobudlo v spojitosti s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012, č.k. 23CoE/42/2012-35 právoplatnosť dňa 19.04.2012. Nakoľko uvedeným uznesením o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v predmetnom rozhodcovskom rozsudku, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 24.08.2011, č.k. 9Er/2158/2007-15 v spojitosti s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012, č.k. 23CoE/42/2012-35, založilo prekážku veci rozhodnutej, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

18. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení exekúcie jednomyseľne ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
  - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
  - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
  - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).